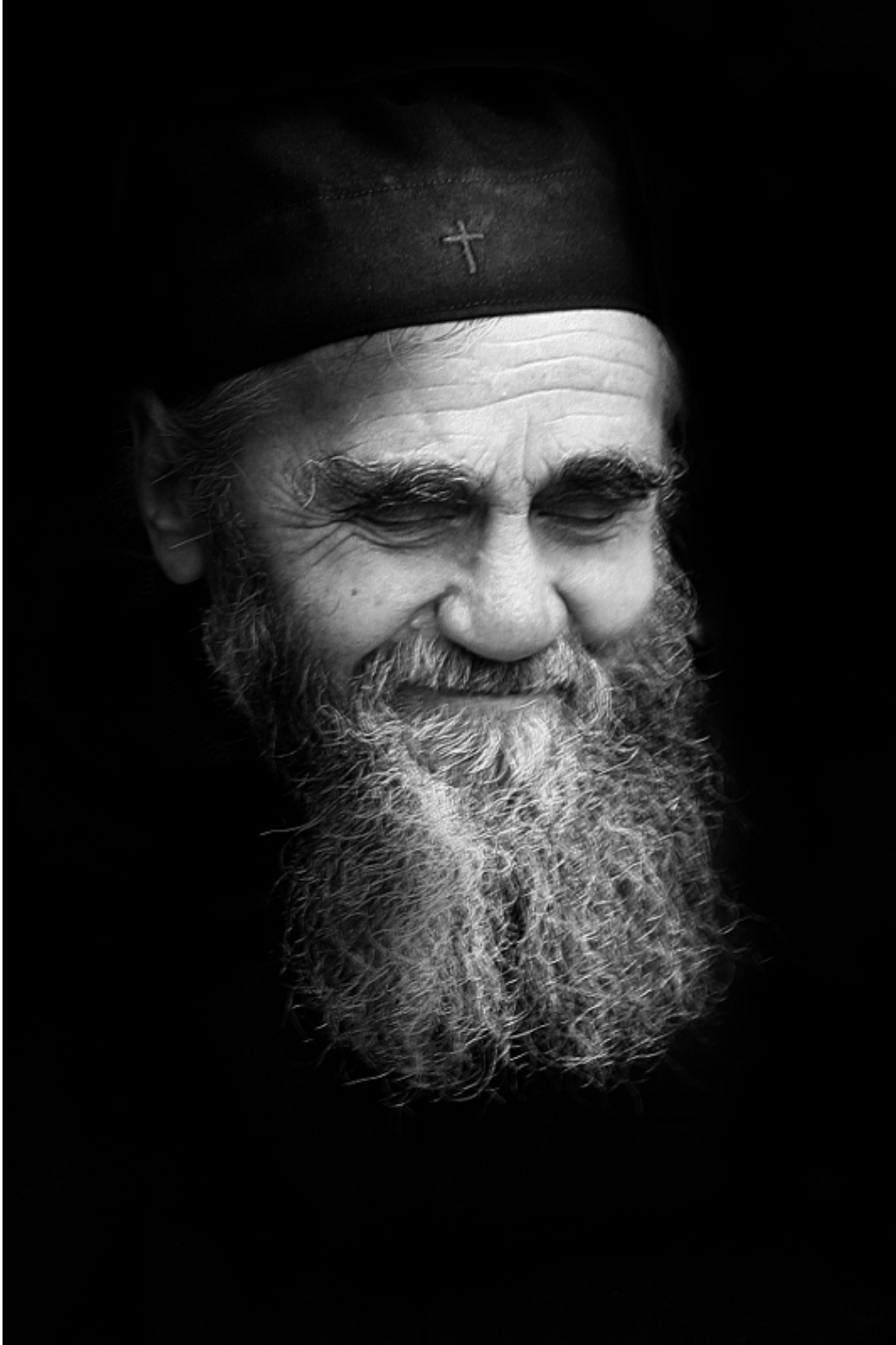

4 Αυγούστου 2021

Έπιστολή προς κάποιον πού είχε μελαγχολήσει (π.Ίωάννης Άλεξέγιεβ)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

20.12.1947

Ἄδίκως στενοχωριέσαι μὲ τὴ μελαγχολικὴ σου ἐπιστολή• εἴμαστε ἄνθρωποι καὶ οἱ καταστάσεις μας ἀλλάζουν. Καλὸ εἶναι πού γράφεις αὐτὰ πού σοῦ συμβαίνουν. Αὐτὰ δὲ μὲ στενοχωροῦν, ἀπεναντίας χαίρομαι πού μοῦ τὰ γράφεις ὅλα ἀπλᾶ καὶ χωρὶς νὰ ντρέπεσαι.

Ἡ φαντασία καὶ ἡ μνήμη ἀποτελοῦν μία ἐσωτερικὴ αἴσθηση. Μερικὲς φορὲς τὰ περασμένα ἔρχονται στὸ νοῦ τόσο ζωντανά, ὡς νὰ σὲ σφυροκοποῦν. Τότε χρειάζεται προσευχὴ μὲ συγκεντρωμένη τὴν προσοχὴ καὶ ὑπομονή. Ἡ μνήμη πρέπει νὰ γεμίζει ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων. Μὲ μιά λέξη: ὁ νοῦς δὲν πρέπει νὰ μένει ἀργός. Ἡ μνήμη τῶν περασμένων πραγμάτων πρέπει νὰ ἀντικαθίσταται μὲ ἄλλες σκέψεις, ὅποτε τὰ παλαιὰ σιγά-σιγὰ φεύγουν καὶ μαζί μὲ αὐτὰ καὶ ἡ μελαγχολία. Στὴν ἴδια καρδιά δὲν μποροῦν νὰ κατοικοῦν δύο κύριοι.

Τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη ποτὲ δὲ χορταίνουν. Ὅσο περισσότερο τὰ τρέφεις, τόσο πιὸ πολὺ ἀπαιτοῦν. Εἶναι σὰν τὰ σκυλιὰ πού ἔχουν συνηθίσει νὰ γλείφουν τὰ κόκκαλα, ὅταν ὁμως ἀρπάξεις ράβδο καὶ τὰ διώξεις δὲν πλησιάζουν πιά. Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος λέγει: «Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε». Καὶ «τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως»

Μιὰ γνωστὴ μου κυρία μοῦ ἔστειλε μιὰ μεγάλη ἐπιστολή πού γράφει, πῶς ἡ εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ ἀρχίζει νὰ ριζώνει μέσα της. Τὶ ὠραῖα πού καὶ στὸν κόσμον ὑπάρχουν ἄνθρωποι προσευχόμενοι! Ἐκεῖνη ἔμενε στὴ Γερμανία, ἀλλὰ τώρα θὰ ταξιδέψει στὴ Νότια Ἀμερική. Καλὸ ταξίδι, ὁ Κύριος νὰ εἶναι βοηθὸς της.

Λοιπὸν, παιδί μου, ἄς ἀρχίσουμε καὶ ἐμεῖς, κατὰ τὸ παράδειγμα αὐτῆς τῆς γυναίκας, νὰ ἀσκοῦμε πιὸ δυναμικὰ αὐτὴν τὴ μικρὴ προσευχή. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ μᾶς βοηθᾷ! Σὺ ἤδη συνήθισες τὴν ἐργασία σου, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ τὴ σκέπτεσαι. Γέμιζε λοιπὸν τὸ νοῦ σου μὲ προσευχὴ καὶ θεϊκὲς θεωρίες. Τώρα εἶναι ἡ κατάλληλη ὥρα, βάλε ἀρχή. Ἡ ζωὴ χωρὶς προσευχὴ, εἶναι γεμάτη ἀπὸ θλίψεις, ἐνῶ μὲ τὴν προσευχὴ – μάλιστα ὅταν αὐτὴ γίνεται συνήθεια – ἡ καρδιά ἀγάλλεται καὶ εἰρηνεύει· τὶ μακαρία καταστάση! Κάποιες φορὲς οἱ προσευχόμενοι προγεύονται τὴ μέλλουσα μακαριότητα ἤδη ἐδῶ πάνω στὴ γῆ.

Πηγή: agiazoni.gr